

Onderzoek in het buitenland

Behalve met erfgenamenonderzoek in Nederland kan het CBG ook helpen bij het opsporen en in kaart brengen van erfgenamen in een aantal andere landen. De mogelijkheden voor onderzoek verschillen sterk per land en zijn onder andere afhankelijk van de wijze waarop de bevolkingsboekhouding is ingericht, de privacywetgeving en de toegankelijkheid van de bronnen (online beschikbaar of niet).

De behandelingsduur is, zoals dat ook geldt voor onderzoek in Nederland, afhankelijk van het aantal betrokkenen (wanneer een in de naoorlogse periode geëmigreerd familielid moet worden opgespoord neemt dat uiteraard veel minder tijd in beslag dan het opstellen van een overzicht met de nakomelingen van de (over)grootouders van de erflater), maar vooral ook van de mate waarin een beroep moet worden gedaan op officiële instanties in verband met het opvragen van afschriften of informatie.

Voor een goede start van het onderzoek is het raadzaam alle reeds bekende gegevens aan te leveren, niet alleen van de geëmigreerde perso(o)n(en) zelf, maar ook van eventuele partners, ouders, kinderen en broers of zussen. Zo zijn vrouwen in het buitenland vaak uitsluitend geregistreerd onder de familienaam van de echtgenoot. Daarnaast is het in bepaalde gevallen mogelijk om in Nederlandse bronnen met behulp van informatie over naaste familie adressen in het buitenland te achterhalen.

Voor buitenlands onderzoek wordt het zakelijke tarief gehanteerd: €25,25 per kwartier, inclusief BTW. Onkosten/leges worden doorberekend.

Een overzicht van de landen waar het CBG onderzoek kan doen (met per land een opgave van de mogelijkheden, de te verwachten behandelingsduur), volgt hieronder. Voor onderzoek in de overige landen kan het CBG adviseren en eventueel doorverwijzen naar gespecialiseerde onderzoekers ter plaatse.

Australië, Canada, Nieuw-Zeeland en Zuid-Afrika

Het onderzoek naar geëmigreerde personen in deze landen is vanwege privacywetgeving minder eenvoudig dan bijvoorbeeld in de Verenigde Staten of het Verenigd Koninkrijk. Toch is het in het algemeen wel mogelijk om de geëmigreerde personen en hun eventuele nazaten op te sporen. Exacte persoonsgegevens, zoals geboortedata, zijn niet altijd te achterhalen. De naar onze ervaring (financieel) voordeligste werkwijze voor het achterhalen van die informatie, is om aan de betrokkenen te vragen een kopie op te sturen van hun geboorte- of identiteitsbewijs. De behandelingstermijn is enkele weken.

België en Luxemburg

Het onderzoek naar geëmigreerde personen verloopt in deze landen in het algemeen probleemloos, maar voor recente gegevens moet wel een beroep worden gedaan op gemeentelijke instanties (die overigens zeer bereidwillig zijn en snel van reageren). De bevolkingsboekhouding is op dezelfde manier vormgegeven als in Nederland.

Duitsland

Het onderzoek naar geëmigreerde personen in Duitsland is een zaak van lange adem. Dat is een gevolg van de wijze waarop in Duitsland de bevolkingsboekhouding is ingericht. Daarnaast zijn we voor afschriften van akten en/of informatie grotendeels afhankelijk van de medewerking van diverse instanties. Die zijn helaas niet altijd snel met reageren (2 tot 3 maanden is geen uitzondering). Bij een onderzoek van enige omvang (bijvoorbeeld een overzicht van de nakomelingen van overgrootouders van erflater) kan de behandeldingsduur al snel oplopen tot 6 à 12 maanden (het [Verband Deutscher Erbenermittler](#) spreekt zelfs van een behandeldingsduur van gemiddeld drie jaar). Het opsporen van slechts één persoon gaat uiteraard een stuk sneller.

Verenigd Koninkrijk

Voor het onderzoek naar geëmigreerde personen in het Verenigd Koninkrijk hoeven we in principe geen beroep te doen op derden. De enige uitzondering betreft het verwerven van afschriften van akten. Daarvoor geldt een vaste, overzienbare, leveringstermijn van ongeveer 3 weken. Soms moeten aan de hand van de gegevens in die afschriften weer nieuwe afschriften worden opgevraagd. Daardoor kan de behandelingstermijn oplopen tot maximaal 2 maanden.

Als gevolg van de wijze waarop de burgerlijke stand is georganiseerd, kan onderzoek naar veel voorkomende namen als 'Brown' of 'Johnson' erg lastig zijn. Dat beïnvloedt de duur van het onderzoek. De duur van het onderzoek is uiteraard ook afhankelijk van de vraag. Het opsporen van één individu neemt meestal 1 tot 2 uur in beslag, terwijl voor het maken van een overzicht van de nakomelingen van de grootouders van de erflater rekening moet worden gehouden met gemiddeld 10 tot 15 uur.

Verenigde Staten

Het onderzoek naar geëmigreerde personen in de Verenigde Staten is dankzij de vele grote genealogische databases goed uitvoerbaar. We zijn niet afhankelijk van de medewerking van derden, waardoor de benodigde gegevens in principe snel leverbaar zijn. Het opsporen van één individu die na de Tweede Wereldoorlog is geëmigreerd, duurt gemiddeld 2 tot 4 uur. Gaat het om een persoon die een generatie eerder is geëmigreerd, dan moet rekening worden gehouden met een onderzoekstijd van 5 tot 8 uur.

Zwitserland, Oostenrijk, Noorwegen, Zweden, Denemarken, Ierland

Het onderzoek naar geëmigreerde personen in deze landen is wat lastiger omdat recente gegevens uitsluitend via de officiële kanalen verkrijgbaar zijn. In het algemeen wordt echter wel snel gereageerd. Er moet rekening worden gehouden met een behandelingstermijn van enkele maanden.